

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Juliana virgine et martyre. Cap[itulum]. cxxxii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

vt in nobis virtutū germina oriant̄: vt maiovel
iuncto quādo segetes colligunt̄: vt nos manipu
los honorū operum deo nostro reddamus. In
septembre quādo vne vindemiant̄: vt nos diuis
na charitate inebrari valeamus. In decembre
quādo herbe moriunt̄: vt nos vicia carnis mor
tificemus. ¶ Quare aut̄ tribus dieb̄ in hebdo
mada ieiunam̄ duplex similr̄ rō reddit̄. ¶ Pri
mo quia sicut homo cōsta t̄ ex q̄tuor elementis
quantū ad corpus: t̄ tribus virgutibus q̄tū ad
animā: videlz rōnali: concupiscibili: t̄ trascibili.
¶ sic per tres dies quattuor anni tēporibus ie
junamus: vt quicquid in carne vel anima delin
quimus: deo per ieiuniū exoluamus: sicut qua
ternarius ad corpus: ternarius vno ad animam
refer. ¶ Secundo vt per hoc satisfaciamus in
deo q̄cqd peccamus in mense. Nam singulis mē
sib̄ trib̄ dieb̄ ieiunamus. Et siūt hec ieiunia
in quarta feria: quia dñs a iuda ea die vēditū
fuit. In sexta: quia in cruce pepēdit. In sabbatō:
qua in sepulchrō facens discipulis tristiciā
dereliquit. Nec ex summa de officio iohannis
belerb̄: t̄ ex dictis damascenī et gntelmi.

¶ De sancto Onesimo discipulo. Cap. cxx.

Onnesimus discipu
lus apostoli pauli: seruus fuit
philemonis nobilis colossei. n
eiusdē apostoli familiarissimi.
Hic a dño suo fugiens romā ad
apostolum iam in carcere dete
tū venit: eiq̄ sedule ministrait. Quem paulus
ad xp̄m conuertit t̄ baptizavit. Et ad dominū
cum epistola que intitulat ad philemonē chri
stianū t̄ correctū remisit. In qua epistola pau
lus philemonē rogar: vt onesimo delictū igno
scat: t̄ ipm ut christianū t̄ confratré benigne su
scipiat. Quem philemonē apostoli intuitu manu
misit: t̄ ipm ad eum remisit. Apostolus ho ipm
episcopū ephebi ordinavit. Qui peracto predi
cationis officio post passionē pauli iterū romā
rediit: vbi t̄ pro fide christi lapidat̄ occubuit.
Corpusq; eius inde ad locum vbi fuerat epus
constitutus: delatum est. Qui passus est. xiiij.
kalen. martij. vt dicit ado.

¶ De sancta Julianā virgine et
martyre. Cap. cxxi.

TAliana vir
go t̄ martyris passa
est in ciuitate nico
media tēpore maximiani impe
ratoris. Nec aphricant̄ no
bilis t̄ gentilis filia ex eadē
vrbē oriūda ab annis infantiv
ibus christiana: tradita est in
spōsas a p̄e cuiā eleusio p̄fe
cto. Quam cu spōsus tradu
cere vellit: t̄ virgo domini sibi copulari nollet.

Tertius

nisi fieret christianus: fecit eā pater suus ex po
liari t̄ grauier cedi. Sicq; flagellatā tradidit
prefecto sponso eius. Ille ergo eam sibi presen
tam t̄ dudū examinatā: cum diceret se nullus
tenus sibi populandam: nisi fieret christianus:
iratus iussit virginem extensam a quattuor sibi
inuicē succedērib̄ virgis crudelr̄ cedi: deinde
per sex horas capillis appendi: t̄ post hoc plū
bum liquefactū in caput ipsius p̄fundit. Quid
cū nshil sibi nocuisset: eā cathena ligauit: t̄ in
carcerem reclusit. Ad quā venit belial demō in
specie boni angel: elq; dicit: q̄ christus ipm ad
eam miserat: et cuius sibi parte mandabat: ve
dys sacrificare: ne in tormentis male defice
ret. Julianā ho dubitans: cum lacrymis ora
uit: vt dominū sibi renelaret quis esset qui talia
suaderet. Facta est vox ad eam: vt ipsum ap
prehenderet: t̄ q̄ es est confiteri cogerer. Que
cum demonem tenuisset: interrogansq; q̄ eēt:
dixit ei q̄ belial demon erat: t̄ q̄ pater suus be
elzebuth ipsum ad eam deceptiōnē miserat:
qui t̄ demōes facit grauier flagellari quosq;
a christianis fuerint effugati. Dixitq; q̄ erant
innumerabiles demones: q̄ a dīcto belzebuth
ad omnia mala perpetrāda mistebantur. Ipse
multa scelerā committi fecerat: t̄ nunq; ab aliis
quo christiano eo modo detentus fuerat. Nam
adam t̄ eam fecerat in paradiso preuariſcare:
t̄ abel a cay occidi: t̄ populū in deferto ad vi
tulum adozādū conuerti: t̄ tres pueros in ca
minum ignis immitti: t̄ h̄ierusalem inflamma
ri: t̄ alia multa plurimis pessima opera perpe
trari. Tunc iuliana manibus retrosum ipsum
ligauit: t̄ cum cathena qua vincita erat diuissi
me verberauit. Et cum die sequenti iussu pre
fecti de carcere educeret: demonem post se tra
hebat ligatum. Qui cum misericordia eius pe
teret: ne amplius de se ridiculū faceret: per
totum forum illum traxit: t̄ tandem in latrinaz
quādam proiecit. Et cum ante prefectum con
sistens christum confiteretur: in quadam rota
extenditur: intantuz vt omnia ossa eius usq; ad
exitum medullarum confringeretur. Angelus
autē domini rotam cōminēs virginem in mo
mento sanauit. Quo miraculo viso centū viginti
gentiles promiscuū sexus ad christum conuersi
sunt: t̄ in confessione nominis christi decollati.
Deinde in ollam plumbo liquefacto repleram
iussu clēnū mitritur: sed plūbo velut suavi bal
neo reperfacto virgo illeſa educitur: qua educta
plumbū ebullies proficit: t̄ septuagintaq; genitiles
ex circūstantib; interfecit. Lūc p̄ces
gladio caput eius amputari precepit. Quā
demon quē verberauerat in specie iuuenis in
sequi cepit: t̄ gentiles exhortari: ne sibi parce
rent que deos vituperauerat: t̄ se nocte prece
dente grauier flagellauerat. Et cū ipm virgo
respxisset: aufigit demon: dubitans ne iteruz
se capere vellat. Duxa est igit̄ extra ciuitatem.

De sanctis in mense februarij occurrentibus. Fo.lxvii.

Oratione premissa decollata est. Quo^r corpus sephonia senatrix accepit: et eū in nauis detulit: ut romā veniens ipm ibidē sepeliret. Sed ora tempestate nauis in fines campanie ad poruz pureolanum impellitur: et ibidē uno miliario a mare corpus virginis sepelit. Elenius hō non post multo tempore nauigas maris tempestate cū triginta quatuor viris submersus est. Passa ē autem virgo xp̄i. xiiii. kalen. march.

De scd pollochronio epo t mar. Cap. cxxvij.

Ollochronius eps et martyri apud babyloniam ciuitatem passus est sub decio cesare. Qui cū aduersus persas congressus esset: et habita victoria multas ciuitates obtinuerat: venies ad ciuitatem babylonie Pollochronium episcopū xp̄ianorum teneri iussit cū presbyteris parmento: elymate: et chrysotello: et diaconi bus loca et mortio: quos fecit duci ad sacrificandū: et sacrificare nolentes ac xp̄im confiteentes in custodiā reclusit multis diebus. Interimq; in ipsarib; templū saturno edificauit. Et cū ad nouum templum ep̄m cum eius clero duci fessisset: et vt sacrificia offerrent instaret: et pollo chronius neq; sacrificare neq; verbi aliquid de cito respondere veller interrogavit decius per menū cur ep̄s eoz mutus effectus esset: qui respondit: q; nō obmutuerat: sed os sanctū inter stercoz coquinare solebat. Propter qd deci lingua parmenii precidi fecit: q; tamē vt prius experite loquebat. Tūc iratus decius iussit os pollochroni lapidisbus contūdi. Et dū cederef emisit spm. Post hec decius ambulās in ciuitate cordulā: parmenii et socios secū vinctos ad duxit: de quibus in eorū passionē agef decimo kalen. mar. Corpus hō pollochroni ante templum dimisit. Quod duo reguli abdon et sennē xp̄iani noctu colligentes ante muros babilo niae tumularunt decimotertio kalendas martij.

De sancto Saino epo. Cap. cxxvij.

Sainus eps ciuitatis canusine claruit tpe totilla regis gothorū. Qui inter cetera dona fidei a deo concessa: spm ppheri co claruit. Qd totilla rex gothorū audies minime credidit: sed probare studuit quod audiuit. Si enī in eisdē partib; deuenisset: et a viro dei nūtūtū ad eius dexterā dissubuisse: cū iam ep̄s longo senio lumen oculorū amississe: puer ex more eidē patri poculi prebuit: sed rex si lenter manū exrendē calicē puerō abstulit: eū q; per se vice pueri ep̄o porrexit. Tunc ille calce accipiens: sed ramē ministri nō vidēs dicit: viuat ista manus viuat talis minister. De quo rex letus erubuit: q; quis deprehensus esset: in sancto quod querebat inuenit. Cum autem sabinus longo senio traheretur: archidiacon-

nus eius episcopatum ambiens: viuisusq; eius animū precio precibusq; corruptū ut mixto vino sibi venenum propinaret. Qui refectiois hora episcopo veneni poculum obtulit: sed ep̄scopus eidem ut illud statim bibere imperauit. Tremefactus pincerna deprehensus se sentiens malum mortuus bibere: quā penas protata homicidij culpa tolerare. Eunq; ad os sibi calicem posuisset: episcopus compescuit seqz venenum bibiturum obtulit: mandans ut ad ilūz qui sibi dederat ire: eisq; diceret q; saiuinus quidem venenum bibere: sed ipse minime ep̄scopus esset. Facto ergo signo crucis venenum episcopus bibit: et illesus permanuit: eademq; hora archidiaconus eius alibi existens subito defunctus est: ac per os episcopi ad archidiaconi viscera mortiferum transiuerat. Quienam in pace vir domini. xij. kalendas martij. Nec gregorius. iij. dial. cap. v.

De sanctis Oxfimo et Claudio sociis martyribus. Cap. cxxviij.

Aximus et claudius fratres cañ pape et gabini presbiteri: et vero claudij prepedita et filij eius alexander et cucia preclarissimi genere ex vib; agente fratre eoz bino presbytero a sancto caio papa baptizati sunt. Ob hoc iussu diocletiani im patozis tenti sunt a iudice iulio. Et maximus quidem capitalem sententiam accepit. Claudius hō cum coniuge et filiis in exilium deportari: deinde incendio cōcremarū odoriferum martyriū sacrificium domino reddiderunt. Quorum corpora in mare apud ostiam iactata fuerunt. Sed eorum reliquias christiani requirentes cum corpore maximi iuxta muros ostie urbis sepelierunt. Qui passi sunt. xij. kalendas martij.

De sancto Symone episcopo et martyre. Cap. cxxxv.

Symeon ep̄us hierosolymitanus et martyr: ppinq; salvatoris fm carnē extitisse dignoscitur ac filius cleophe qui fuit frater ioseph iusti: ut dicit Hieronymus. Hic vt. iij. ecclesiastice historie habetur post factum fratrem domini hierosolymorum pontifix: sub persecutione traianū imperatoris cum iam esset decrepitus: accusatus est ab attico consulari tanq; christianus. Qui ab eo tentus multisq; suppliciis affecrurus: tandem crucis patibulo appensus martyrio consumatus est: omnibus qui aderat etiam ipso iudice de eius patientia admirantibus: et q. cx. annorum senectus crucis patibuli pertulisset: qui passus est. xij. kalendas martij.

De sancto Sabino presbytero et martyre. Cap. cxxvij.

i iij